

Robland St. Michiels

Woensdag: laatste training voor de bekerfinale, na de training nog een oefenwedstrijd tegen onze kadetten meisjes, we ondervonden de

nodige tegenstand maar konden met verstandig krachtbal iets terug doen, alles voelde goed aan en de nodige zenuwen waren al aanwezig. Na de douche nog een praatje en de belofte van mijn spelertjes dat ze zaterdag op tijd zouden gaan slapen (maar wat is op tijd), want ik verwachtte iedereen fit, op tijd en in zijn Roblandteneu om 8u10 aan het lokaal.

Zondag: eindelijk was het zover, na 6 uur slapen loopt die wekker af om 6u45 wat wel vroeg is voor een zondag. Ons etentje met de dames voor bekerfinale is een beetje uitgelopen voor de niet-speelsters. Ik moet er wel voor zorgen dat ik met een frisse kop mijn pupillen kan coachen. Na een half uurtje ben ik bij mijn positieve en kan ik aan het moeilijkste beginnen van de dag: mijn dochter (Kelly) wakker maken.

Niets moeilijk aan Kelly staat al in de badkamer en is bijna klaar.

Om 8u10 komen we aan in ons lokaal. Het is er opvallend stil, buiten mijn 3 pupillen jongens (Milan, Brecht en Siebe) is er niemand aanwezig. De Roblandbende is al vertrokken naar het station.

In de auto worden de spelers al actief, praten over de wedstrijd, hun laatste wedstrijd als pupil, Siebe en Kelly vinden dit wel raar na 6 jaar niet meer samen een wedstrijd krachtbal mogen spelen. Ze willen er dan ook alles aan doen om de beker te winnen.

We zijn bijna in Knokke, hebben ondertussen onze tegenstanders gezien, vriendelijk gezwaaid en het laatste stukje baan leggen we samen af maar kiezen wel een andere parking. Van onze twee andere pupillen meisjes (Marieke en Lisa) nog niets te zien, maar dat duurt niet lang, om 9u staat iedereen op het terrein en de opwarming kan beginnen. Na de nodige richtlijnen aan beide ploegen, SR en GR, naamafroeping, handjes geven kan de wedstrijd beginnen. Mijn pupillen vonden dit wel de max, je naam horen en dan het stapje vooruit zetten, spijtig vonden ze het wel dat de muziek er nog niet bij was.

Ondertussen was de Roblandbende met het nodige lawaai

en kleur toegekomen, de sfeer kon niet meer stuk.

Start wedstrijd: na enkele minuten spelen staat het al 0 - 3 voor Wevelgem. Ik zie al enkele mama's bedenkelijk kijken, dat loopt hier slecht af, mijn pupillen kennende weet ik dat ze meestal rustig starten en ja het is weer zo. Brecht vangt een eerste worp en maakt een rugworp (met de nodige klanken van mij: "ja, nee, ja, goed Brecht") 2 - 3. Beetje bij beetje komt Robland meer in de wedstrijd, de veilige eerste worpen van Siebe, de sterke tweede worp van Kelly, de derde worp van Marieke mooi klaar gelegd zodat Siebe gemakkelijk kan scoren. We gaan rusten met enkele punten voor.

De tweede helft starten we met twee nieuwe spelers, Lisa ipv Marieke en Milan ipv Brecht. In beginfase missen we met onze laatste worp, laatste worp recht in handen gooien, juist buiten gooien. Siebe vindt het welletjes en probeert op derde worp te scoren dit lukt éénmaal en dan weer niet, met de nodige aanmoedigingen heeft Lisa haar 18 meterworp terug gevonden en scoort ze nu wel op

laatste worp, Milan heeft ondertussen getoond dat hij kan verdedigen en we zitten weer in de wedstrijd. Wevelgem zet alles op alles en begint aan de rugworpen, de eerste wordt onderschept door Kelly de tweede door Siebe, dan kan Wevelgem er wel 2 scoren en ze komen tot op 3 punten met nog 5 minuten te spelen. Als coach vraag ik één minuut de nodige richtlijnen, de steun van de supporters en we kunnen de wedstrijd uitspelen, in de laatste minuut toont Siebe nog eens zijn kwaliteiten en vangt een eerste worp en maakt een rugworp, eindelijk het eindsignaal alle zenuwen zijn weg en de beker is van ons, het begin van een mooie dag.

Als coach vond ik dit een hele mooie wedstrijd met prachtig krachtbal van beide ploegen en naar mate de wedstrijd vorderde kwam er altijd maar meer volk bij. Iedereen kon zien waarom krachtbal zo een toffe sport is, een 'bère' sport.

Zo als het hoort lopen Marieke, Lisa, Kelly, Siebe, Milan en Brecht nog een ereronde met de Roblandvlag onder het applaus van de vele fans.

Op naar een nieuwe uitdaging bij de miniemen. (*Karin Ideler*)